Η Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Roberta Metsola 9 Μαΐου 2022
Διάσκεψη για το μέλλον της Ευρώπης

Πρόεδρε Von der Leyen,
Πρόεδρε Macron,
Πρωθυπουργέ Costa,
Αγαπητοί Ευρωπαίοι,

Είμαι εξαιρετικά υπερήφανη που είμαι εδώ σήμερα, μια ημέρα που αποτελεί σημαντικό σταθμό για το μοναδικό αυτό εγχείρημα συμμετοχής των πολιτών στα κοινά· οικοδόμησης της Ευρώπης· θωράκισης των θεμελίων μας για το μέλλον.

Από τις πολλές σημερινές ομιλίες, πιστεύω ότι υπάρχει ένα μήνυμα που μπορούμε να κρατήσουμε: Το μέλλον της Ευρώπης δεν έχει ακόμη γραφτεί, και η ιστορία μας εξαρτάται από εσάς, από όλους εμάς.

Οι συζητήσεις μας ήρθαν αντιμέτωπες με μια νέα πραγματικότητα στις 24 Φεβρουαρίου - όταν ο Πρόεδρος Πούτιν διέταξε τον στρατό του να εισβάλει στην Ουκρανία. Ήταν μια επιθετική πράξη μεσαιωνικού χαρακτήρα, η οποία έχει αλλάξει τον κόσμο.

Ο κόσμος είναι πολύ διαφορετικός μετά την 24η Φεβρουαρίου. Έχει γίνει πιο επικίνδυνος. Μαζί, έχει αλλάξει και ο ρόλος της Ευρώπης. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να χάσουμε περισσότερο χρόνο.

Ο τρόπος με τον οποίο αντιδράσαμε στην εισβολή και ο τρόπος με τον οποίο πρέπει να εξακολουθήσουμε να αντιδρούμε αποτελεί μια σημαντική δοκιμασία για τις αξίες μας. Η ενότητα και η αποφασιστικότητα της αντίδρασής μας έχει προκαλέσει σύγχυση στους επικριτές μας και μας έκανε περήφανους που είμαστε Ευρωπαίοι. Αυτό πρέπει να είναι το μοντέλο μας για το μέλλον.

Ωστόσο, όσο μιλάμε εδώ, η εισβολή στην Ουκρανία συνεχίζεται. Οι βόμβες εξακολουθούν να σκοτώνουν αδιακρίτως. Οι βιασμοί γυναικών συνεχίζονται. Εκατομμύρια έχουν εγκαταλείψει τις εστίες τους και θα συνεχίσουν να το κάνουν. Υπάρχουν ακόμη παγιδευμένοι άνθρωποι στις σήραγγες κάτω από τη Μαριούπολη.

Οι Ουκρανοί αναζητούν στήριξη στην Ευρώπη. Διότι ξέρουν τι θα σας πουν εκατομμύρια Ευρωπαίοι που αναγκάστηκαν να περάσουν μισό αιώνα πίσω από το σιδηρούν παραπέτασμα: Η Ευρώπη είναι ο μόνος δρόμος.

Το μέλλον της Ευρώπης συνδέεται με το μέλλον της Ουκρανίας. Η απειλή που αντιμετωπίζουμε είναι πραγματική. Και το κόστος της αποτυχίας θα είναι τεράστιο.

Και ερωτώ: Πώς θα κρίνει τις πράξεις μας η ιστορία; Θα διαβάσουν οι μελλοντικές γενιές για τον θρίαμβο της πολυμέρειας απέναντι στον απομονωτισμό; Για τη σφυρηλάτηση μιας αλληλεξαρτώμενης σχέσης μεταξύ εθνών και ανθρώπων που είναι υπερήφανοι για τις διαφορές τους, όπως είπε προηγουμένως η Laura, αλλά που κατανοούν ότι σε αυτόν τον νέο κόσμο, το μέλλον μας μπορεί να είναι μόνο κοινό;

Όλα αυτά εξαρτώνται από εμάς. Δική μας είναι η ευθύνη. Και επιτρέψτε μου να σας πω σήμερα από αυτό το βήμα ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα αγωνιστεί για μια ισχυρότερη Ευρώπη και για όλα όσα σημαίνει η Ευρώπη. Δηλαδή για την ελευθερία, τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου, τη δικαιοσύνη, την αλληλεγγύη, την ισότητα ευκαιριών.

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να μιλάμε λιγότερο και να ακούμε περισσότερο. Αυτό το εγχείρημα πρέπει να αφορά εσάς. Πρέπει να θέσουμε το έργο μας στην υπηρεσία των ανθρώπων στα χωριά, τις πόλεις και τις περιφέρειες ολόκληρης της Ευρώπης.

Η Ευρώπη έχει περήφανη ιστορία. Δημιουργήσαμε την κοινή αγορά, διασφαλίσαμε τη διεύρυνση με διαδοχικά κράτη, υιοθετήσαμε την καθολική ψηφοφορία, εξαλείψαμε τα εσωτερικά σύνορα, δημιουργήσαμε ένα κοινό νόμισμα και κατοχυρώσαμε τα θεμελιώδη δικαιώματα στις Συνθήκες μας. Το ευρωπαϊκό μας εγχείρημα έχει στεφθεί με επιτυχία. Μπορεί να μην είναι τέλειο, αλλά αποτελούμε ένα οχυρό της φιλελεύθερης δημοκρατίας, των ατομικών ελευθεριών, της ελευθερίας της σκέψης, της ασφάλειας και της προστασίας. Αυτό εμπνέει εκατομμύρια ανθρώπους στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Ωστόσο, η παρούσα διάσκεψη αποδεικνύει επίσης ότι υπάρχει χάσμα μεταξύ του τι προσδοκούν οι πολίτες και του τι μπορεί να επιτύχει σήμερα η Ευρώπη. Γι’ αυτό και το επόμενο βήμα θα πρέπει να είναι μια συνέλευση. Και σε αυτό θα επιμείνει το Κοινοβούλιο. Υπάρχουν ζητήματα που δεν μπορούν να περιμένουν.

Αυτό ισχύει και για την άμυνα. Χρειαζόμαστε μια νέα πολιτική ασφάλειας και άμυνας, διότι γνωρίζουμε ότι χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλο, ότι είμαστε ευάλωτοι όταν είμαστε μόνοι. Και εδώ δεν χρειάζεται να ξαναεφεύρουμε τον τροχό. Μπορούμε να λειτουργούμε συμπληρωματικά και όχι ανταγωνιστικά προς τις υπάρχουσες συμμαχίες.

Αυτό ισχύει και για την ενέργεια. Εξακολουθούμε να είμαστε υπερβολικά εξαρτημένοι από αυταρχικούς ηγέτες. Εξακολουθούν να υπάρχουν ενεργειακά νησιά. Πρέπει να στηρίζουμε ο ένας τον άλλο, καθώς απαγκιστρωνόμαστε από το Κρεμλίνο και επενδύουμε σε εναλλακτικές πηγές ενέργειας. Αντιλαμβανόμαστε ότι η ανανεώσιμη ενέργεια αφορά τόσο την ασφάλεια όσο και το περιβάλλον. Αυτό όμως μόνο μαζί μπορούμε να το κάνουμε.

Το ίδιο ισχύει και για την κλιματική αλλαγή. Απέναντι σε αυτή την πρόκληση για τη γενιά μας, η Ευρώπη μπορεί να περηφανεύεται ότι βρέθηκε στην πρωτοπορία.

Το ίδιο ισχύει και για την υγεία, όπου πρέπει να αντλήσουμε τα διδάγματα της πανδημίας και να διασυνδέσουμε τα συστήματα υγείας μας, να ανταλλάσσουμε πληροφορίες και να συγκεντρώσουμε πόρους. Όταν μας πλήξει ο επόμενος ιός, δεν μπορούμε να τον αφήσουμε να σταματήσει τις ζωές μας. Η πρώτη μας ενστικτώδης αντίδραση δεν μπορεί να είναι η αναδημιουργία των συνόρων του παρελθόντος.

Το ίδιο ισχύει και για το οικονομικό μας μοντέλο, όπου πρέπει να διασφαλίσουμε επαρκή ευελιξία χωρίς να δέσουμε τα χέρια των επόμενων γενεών. Είμαστε σε θέση να δημιουργήσουμε τις θέσεις εργασίας που χρειαζόμαστε για να ευημερήσουμε.

Το ίδιο ισχύει και για τη μετανάστευση, όπως ακούσαμε στα βίντεο και τις μαρτυρίες, όπου εξακολουθούμε να χρειαζόμαστε ένα σύστημα που να είναι δίκαιο με όσους χρειάζονται προστασία, αυστηρό με εκείνους που δεν χρειάζονται προστασία, αλλά και ισχυρό έναντι όσων κακομεταχειρίζονται τα πλέον ευάλωτα άτομα στον πλανήτη.

Το ίδιο ισχύει για την ισότητα και την αλληλεγγύη. Η Ευρώπη μας πρέπει να παραμείνει ένας τόπος στον οποίο ο καθένας να μπορεί να είναι εκείνος που επιθυμεί να είναι, όπου οι

δυνατότητές του δεν θα επηρεάζονται από τον τόπο γέννησής του, το φύλο του ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό του. Μια Ευρώπη που θα υπερασπίζεται τα δικαιώματά μας – των γυναικών, των μειονοτήτων, όλων μας. Μια Ευρώπη που δεν θα αφήνει κανέναν στο περιθώριο.

Σε όλους αυτούς τους τομείς, και σε άλλους ακόμη, θέλω η Ευρώπη να αναλάβει ηγετικό ρόλο. Γιατί, αν δεν είμαστε εμείς, θα είναι απλώς κάποιος άλλος.

Αγαπητοί Ευρωπαίοι,

Στη παρούσα Διάσκεψη για το Μέλλον της Ευρώπης συμμετείχαν εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι σε ολόκληρη την Ευρώπη. Ήταν μια έντονη εμπειρία που μας έδωσε τη δυνατότητα να πιστέψουμε στη δύναμη της συμμετοχικής δημοκρατίας ύστερα από μήνες συζητήσεων και έντονης ανταλλαγής απόψεων. Θέλω να σας ευχαριστήσω που πιστεύετε στην επαγγελία της Ευρώπης.

Και θέλω σήμερα από τούτο το βήμα να ευχαριστήσω συγκεκριμένα τον Guy Verhofstadt και την Dubravka Šuica, καθώς και τις διάφορες Προεδρίες του Συμβουλίου —τον Πρωθυπουργό κ. Costa, τον υπουργό κ. Clement Beaune— σας ευχαριστώ που ηγηθήκατε αυτής της διαδικασίας. Θέλω επίσης να ευχαριστήσω τον εκλιπόντα Πρόεδρο David Sassoli, ο οποίος θα ήταν πολύ υπερήφανος. Θα ήταν πολύ υπερήφανος σήμερα. Και φυσικά τίποτε από αυτά δεν θα μπορούσε να γίνει χωρίς τη βοήθεια όλου του προσωπικού, και σας παρακαλώ να χειροκροτήσετε το προσωπικό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των θεσμικών οργάνων που εργάστηκε πραγματικά για να συμβεί αυτό. Σας ευχαριστώ όλους που πιστέψατε σε αυτό το εγχείρημα, που αγωνιστήκατε υπέρ της Ευρώπης, που αντιμετωπίσατε τους κυνικούς.

Είναι ευκολότερο να είναι κανείς κυνικός, λαϊκιστής, εσωστρεφής, αλλά θα πρέπει να αποκαλύψουμε τι αποτελούν ο λαϊκισμός, ο κυνισμός και ο εθνικισμός: φρούδα ελπίδα την οποία εμπορεύονται όσοι δεν έχουν απαντήσεις. Όσοι φοβούνται να σφυρηλατήσουν τον σκληρό και μακρύ δρόμο της προόδου.

Η Ευρώπη δεν φοβήθηκε ποτέ. Τώρα είναι η ώρα να επιταχύνουμε και να μην κάνουμε πίσω.

Βρισκόμαστε για μία ακόμη φορά σε μια καθοριστική στιγμή της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, και καμία πρόταση για αλλαγή δεν θα πρέπει να απορριφθεί εκ των προτέρων. Οποιαδήποτε διαδικασία απαιτείται για να φτάσουμε εκεί θα πρέπει να υιοθετηθεί.

Ως φοιτήτρια, αναμείχθηκα με την πολιτική γιατί πίστευα ότι η θέση της γενιάς μου ήταν στην Ευρώπη. Ακόμη το πιστεύω. Δεν βλέπουμε καμία παλιά και καμία νέα Ευρώπη. Δεν βλέπουμε μεγάλα και μικρά κράτη. Αντιλαμβανόμαστε ότι οι ιδέες είναι μεγαλύτερες από τη γεωγραφία.

Αυτό το αίσθημα, πριν από 18 χρόνια, όταν 10 χώρες, συμπεριλαμβανομένης της δικής μου, προσχώρησαν στην ΕΕ, είναι μια στιγμή που δεν θα ξεχάσω ποτέ. Μετρήσαμε τα δευτερόλεπτα έως τα μεσάνυχτα της 1ης Μαΐου και ήταν αισθητή η χαρά, η ελπίδα, το πάθος που διακατείχε τους ανθρώπους. Οι άνθρωποι σήμερα στην Ουκρανία, στη Γεωργία, στη Μολδαβία καθώς και στα Δυτικά Βαλκάνια προσβλέπουν σε εμάς με την ίδια αίσθηση σκοπού. Φυσικά, κάθε χώρα πρέπει να ακολουθεί τη δική της πορεία, όμως δεν θα πρέπει να φοβόμαστε να αξιοποιήσουμε τη δύναμη της Ευρώπης για να αλλάξουμε τις ζωές των ανθρώπων προς το καλύτερο, όπως έγινε με τη χώρα μου.

Τέλος, συγκεντρωθήκαμε εδώ την Ημέρα της Ευρώπης, στη διάρκεια ενός έτους που είναι αφιερωμένο στη νεολαία, στην έδρα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στο Στρασβούργο. Δεν υπάρχει πιο συμβολικό μέρος όσον αφορά τη δύναμη της δημοκρατίας, τη δύναμη της Ευρώπης να κάνει από κοινού το επόμενο βήμα.

Αυτή είναι η στιγμή να απαντήσουμε στο κάλεσμα της Ευρώπης. Αυτή είναι η δική μας στιγμή.

Σας ευχαριστώ.